

Glasul Cincizecimii

Experiențe cu Duhul Sfânt în mișcarea pentecostală din România (4)

Emil Bulgăr (1930 – 2003) s-a născut la Ilia, jud. Hunedoara. S-a remarcat ca inginer constructor (punându-și la dispoziție cunoștințele și experiența și în domeniul bisericesc), ca pastor la cea mai mare biserică pentecostală din București, ca președinte al Cultului Pentecostal (1990 – 1994), director al Casei de Pensii a Cultului, președinte al Alianței Evanghelice din România (1994 – 1998), precum și ca poet și scriitor creștin.

S-a convertit la pentecostalism la vârsta de 18 ani. Deși nu agrease credința pentecostală a mamei sale, simțea nevoia să se roage și a mers la grupul de rugăciune al unchiului său Ioan, cântăreț la biserica ortodoxă care frecventa însă și adunarea pentecostală. Emil Bulgăr își amintea adesea ceea ce s-a întâmplat atunci:

„În seara aceea, când am îngenuncheat, după câteva secunde de la atingerea pardoselii cu genunchii, a venit peste mine un curent care mi-a străbătut ființa din creștet până în vârful picioarelor. Deși nu m-am mișcat din loc, am ajuns în fața bisericii din Ilia și-am privit-o așa cum era ea, albă. Cum priveam (și țineam foarte mult la ea), din spatele meu s-a proiectat pe zidurile bisericii un berbec negru cu capul spre altar. Mi-am zis: «Nu înțeleg ce se întâmplă cu lucrul acesta, dar nu este în regulă!» Am întors spatele și am început să urc pe un deal, însă după un timp foarte scurt, berbecul negru a apărut în fața mea în carne și oase. Atunci am zis: «Ăsta mă lovește!» Mi-am suflecat mânecile și m-am gândit: «Am să-l prind de coarne și am să mă lupt cu el». O putere a venit peste mine și m-a trecut dincolo de o vale care despărțea biserica de un deal numit Măgura. Biserica și berbecul au

rămas pe versantul stâng, iar eu eram pe versantul drept.

Eram foarte bucuros și urcam spre înălțimea Măgura. În timp ce urcam, am observat că sunt bombardat cu fascicule de lumină și nu știam de unde vine lumina. A trebuit să trec printr-o lizieră de pădure ca să ajung la vârful Măgura, iar calea era foarte îngustă. Când am intrat pe cărarea îngustă, după o porțiune foarte scurtă, în calea mea a apărut

Emil Bulgăr
1930 - 2003

„Aș vrea să-ți mulțumesc, iubit Părinte, De darul Cincizecimilor, nespui! De toate revărsările preasfinte, Ce se-implinesc de-atuncea în Isus.”

un miel alb care îmi închidea total cărarea și am zis: «Doamne, de berbecul negru am scăpat, dar de

mielul acesta cum scap?» Nu puteam să trec pentru că mielul îmi închidea toată cărarea, dar am observat că de la mielul acela veneau fasciculele de lumină. Am sărit din cărare în pădure, ascunzându-mă după un tufiș de carpen și am apreciat cât îi trebuie să treacă, închizând ochii. După câțva timp am deschis ochii și el era lângă mine, nu trecuse. Lucrul acesta l-am făcut de trei ori; a patra oară când am deschis ochii nu mai era nici mielul lângă mine, nici eu nu mai eram în lizieră, ci eram într-un luminiș și mă uitam spre cer. Vedeam cum spre cer erau ridicate sulite și privind spre sulitele acelea, am văzut cum tot orizontul era plin de sulite; am auzit pe unul dintre cei ce se rugau spunând: «Și acum să mulțumim Domnului!» Atunci am deschis ochii; eu stăteam în picioare și am zis: «Doamne, ce s-a întâmplat, eram îngenuncheat, ce s-a întâmplat cu mine?» Era în 1947.

În ziua de Anul Nou am fost la o biserică pentecostală din comuna Sârbi, jud. Hunedoara. Biserica era ticsită, dar am reușit să intru și să mă opresc la perete, lângă ușă, așa cum mă oprisem la unchiul meu. Frații au cântat: «O, ce bucurie am, că păcatul mi-a spălat!», adresându-mi-se parcă mie. Am plâns, iar după rugăciune cineva din sală a strigat: «Tu care altădată ai vorbit de rău calea Domnului, mâna Lui este deasupra capului tău și te botează!» Am simțit un fior care m-a ținut cât timp a fost rostit mesajul, iar apoi am început imediat să vorbesc în alte limbi. În 1949, la Rusalii, am primit botezul în apă la biserica pentecostală din Deva.”

După Revoluție, Emil Bulgăr a fost membru în Comitetul Pentecostal European și timp de 4 ani (1992-1996) a făcut parte din Bordul Mondial Pentecostal.

Pastorul Emil Bulgăr a trecut la Domnul în 2003, după ce a reușit să vadă ridicat cel mai mare locaș de închinare pentecostal din București pentru biserica păstorită de el, cu peste 1000 de membri.

Dr. VALERIU ANDREIESCU